

Tuuli puhaltaa heikosti purjeisiin, auttaen samalla laivaa liikkumaan. Pienet valonlähteet kaukana keulan edessä lähenivät. Laiva on Taranatoksen kauppalaiva, sitä johtaa kapteeni Kriselda Ladrón. Sen ruumassa kuljetetaan useita mausteita, hienoimpia viinejä ja mitä kauneimpia kankaita kohti Siiran satamakaupunkia. Laivalla on kyllä toinenkin tehtävä kuin kuljettaa kauppatavaraa. Yksi Taranatoksen suurherttuosta GreepyLandin laidalta :Sir Cupiditas Neir, oli pyytännyt (/kiristänyt) kapteenia antamaan kyydin hänelle ja tämän kahdelle pojalle :Argentumille ja Aurumille. Neirillä on kuulema salaisia valtioneuvostoja. Tuulen ujeltaessa Cupiditas seisoo kannella katsoen sataman erivärisiä valoja. Cupiditas on pitkä mies, joka omistaa hopean väriset hiukset ja nuoren näköiset kasvot ikäisekseen. Yllään tällä on erillinen haarniska kuin normaaleilla ritareilla. Oikean puolisessa kädessä on suvunsa vaakuna riikinkukonsulka, joka on kietoutunut jousen ympärille. Samaan aikaan, kun Cupiditas katsoo satamaa kuin vihainen käärme saalistaan, laivan kapteeni kävelee tämän vierelle. - Emme voi muuten voi kuljettaa teitä takaisin Taranatokseen, Kriselda aloittaa katsoen Cupiditasta suoraan silmiin. - Ja miksi selvät ja itse Misiteeriön antamat ohjeet eivät nyt sovikkaan kapteenille, Cupiditas käänsi vihaisen käärmeen katseensa ja kohtasi Kriseldan varman katseen, joka yllätti hänet. - Eräs yksi tärkeä ystävämme pyysi apuamme, Kriselda kertoi epähaluisesti, kuin yrittäisi parhaansa mukaan salata jotain. - Lupauduitte tähän omin sanoin ja nyt peräännytte. En usko, että voitte. Anteksi, mutta tämä ystäväsi joutuu odottamaan, Cupiditas sanoi ja käveli pois rappusia alas alakannelle. Takana oleva Kriselda puristi kätensä nyrkkiin. Kriselda on kaunis nuori nainen pitkillä ruskeilla hiuksilla. Hän ei ole kovin pitkä, mutta tämän varma katse korvaa sen. Kriseldalla on päällään pitkä takki ja miekkavyö kultaisella vyösoljella. Miekkaa hän ei kannu mukanaan, ainakaan nyt. Ehkä juuri sen takia, että laivassa on suurherttua. - Senkin laivarotta! kuului pienen etäisyyden päästä Argentumin suusta. Hän ja muutama merimies pelaavat korttia ja Aurum seuraa vierestä. - Ei hätää! Ei se ole vakavaa hävisit vain viidennen kerran, naureskelee merimies jolta on palanut osa kasvoista. - Sinä senkin! Argentum oli aloittamassa juuri, kun tämän isä keskeyttää, - Mitä olen sanonut huonosta käytöksestä? Olet suurherttuan poika ja sinun pitäisi näyttää hyvää esimerkkiä kansalaisille. Tämän sanoessaan Cupiditas katsoo suoraan poikansa silmiin, ja syvälle, sen jälkeen kävelee pois. Argentum katsoo alas kantta, kasvoillaan pettymys. Argentum on vanhempi veljeään Aurumia, tämän takia hänellä on isänsä hopeiset hiukset. Pitkällä ja komea piirteisellä nuorella miehellä on yllään harmaa nahkatakki ja tumman ruskeat saappaat. Silmät hänellä on kultaiset kuin enkelien sädekehä. Argentum tekee ja puhuu ennen kuin ajattelee, siksi hänet on tunnettu usein törppöilystään ja vähän tyhmistä vedoistaan. Aurum on taas täysin vastakohta veljensä hopeisille hiuksille ja tämän pituudelle. Aurumilla on kultaiset hieman pystyssä sojottavat hiukset ja hopeiset silmät. Aurum on aika komeapiirteinen kuin veljensä, ottaen huomioon ikänsä. Hänellä on aikalailla samankaltaiset vaatteet kuin veljellään. Aurum taas ajattelee ennen kuin puhuu tai tekee mitään, sen takia hänet on tunnettu Cupiditas Neirin suosikki poikana. -Ei kaikkia voi miellyttää, Aurum sanoo veljelleen, kun huomaa isänsä olevan turvallisen kaukana. Argentum ravistaa päätään ja nostaa katseensa veljeensä. - Helppo sinun on sanoa, kun et ole pelannut vielä yhtään peliä, Argentum hymyilee veljelleen ja nostaa kortit pöydältä. - Mitä sanot? Pelaatko? Argentum katsoo veljeään innostuneesti. - Hyvä on, mutta sinulla ei ole oikeutta suutua, jos häviät, Aurum myöntyy tietyin ehdoin. Argentum leventää hymyään entisestään ja alkaa sekoittelemaan kortteja. - Suuttua? Sinulle? En tietenkään, ja muuten en häviä, Argentum katsoo veljeään ylpeästi ja jakoi kortit. Muutam vaihdon jälkeen kaikki ovat valmiita ja laittavat panoksensa. Kekoon kertyy paljon rahaa, koruja, aseita ja jopa yksi kierano-hedelmä. Kaikki näyttävät korttinsa. Kuin ihmeestä Aurumilla on värisuora, tämä alkaa

keräilemään palkkiotaan. Jokainen katsoo tätä erillaiset tunteet pinnalla. Yksi on vihainen ja toinen on jo surullinen. - Se oli viimeinen kieranoni, yksi merimies sanoo ja nousee ylös jatkamaan töitään, niin kuin moni muukin. - Mitä? Aurum katsoo veljeään. Argentumilla on yllättynyt ilme kasvoillaan. - No, tuo oli vain tuuria ja lisäksi otat kotona strategia tunteja, Argentum sanoo ja pyyhkäisee edellisen pelin muistoistaan. Laiva törmää laituriin. Sen päässä on valopylväs, jossa tuikkii kiirastuli. Merenkävijät alkavat purkamaan laivaa samalla kuin suurherttua ja tämän pojat vartioineen astuvat laivasta. He alkavat kulkea laituria pitkin kohti kaupunkia. Kaupunki näyttää hieman kärsineeltä kuin samaan aikaan vauraalta. Tummat ja tarkkaavaiset ihmiset huomaavat tämän "retkikunnan" ja näyttävät pitävän silmällä sitä. Cupiditas ihmettelee kuinka yhden Taranatoksen tärkeimmässä satamassa on niin paljon rikollisuutta. Saattue pisähtyy yhden majatalon eteen. Sirasu, lukee kyltissä, joka roikkuu vinoittain oven yläpuolella. Oven avatessaan nenään tunkeutuu oluen ja vasta paistetun lihan haju. Suurherttua astuu sisään muiden seuratessa Aurum on viimeinen, joka menee sisään. Hän on astumassa ovesta, kunnes kuulee viereisen talon katolta äänen. Kuin joku olisi hypännyt sille. Hän ei kuitenkaan huomaa mitään. - Tule jo! Argentum käskee tätä. Huomatessaa vielä seisovan ulkona, Aurum kävelee sisään ja laittaa oven perässään kiinni. Sisällä on vielä turvattovampi olo kuin ulkona. Jokaisessa nurkkapyödessä on joukko miehiä ja naisia aseissa. Aurum tarkkailee ympäristöä ja miettii kuinka hänen isällään on jotain tekemistä tällaisessa paikassa. Cupiditas näyttää etsivän jotakin tai jotakuta, koska tämän katse vaihtelee jatkuvasti ennen kuin se pysähtyy yhteen mieheen, huoneen toisella puolella olevassa pyödessä. Tämä kulkee suoraan tasaisin askelein miehen eteen. Miehellä on iso hattu, jonka takia tämän kasvot ei näy. Mies polttaa tupakkia ja juo olutta. Hän huomaa suurherttuaan ja nostaa katseensa samalla paljastaen kasvonsa. Mies on komea, noin 25-vuotta, musta hiuksinen ja pitkä. Tällä on vyö jossa on kauniilla kahvalla varustettu miekka ja toisella puolella viimeisintä huutoa oleva pistooli. Mies hymyilee Cupiditakselle. - Luulin jo ettet uskalla tulla, mies sanoo sarkastisesti ja samalla kehottaa Cupiditasta istumaa. - En aijo asioida, jos he ovat täällä, mies sanoo ja osoittaa vartioita. Cupiditas lähettää heidät ulos. Sen jälkeen mies kääntää katseensa Argentumiin ja Aurumiin. - Ei hätää. He ovat poikiani, Cupiditas sanoo. - Ai jaa... Miksi otit heidät mukaan? mies kysyy heti. - Nyt riit..., ennen kuin Cupiditas saa päätettyä. - Kuka sinä olet? Argentum kysyy kiihtyneesti kuin ärtyneenä. Mies pyöristää silmiään hämmästyneesti ja sen jälkeen hymyilee taas. - Pidän hänestä. Olen Kyle Tarot, Kyle vastaa. - Ai, kuin Nimuen kakkosmies? Argentum innostuu. - Jep kuin hän, mutta ei ihan, Kyle on imarreltu. - No, minä olen Argentum ja tämä on pikkuveljeni Aurum, Argentum esittäytyy. - Argentum. Voisitko ottaa veljesi ja mennä, vaikka tilaamaan jotain, Cupiditas käskee ärtyneesti. Argentum vakavoituu ja kävelee tiskille, Aurum puolijuosten perässä. - No onko sulla se? Kyle menee suoraan asiaan. Cupiditas alkaa kaivamaan taskuaan ja ottaa esiin jotain, joka on kiedottu kankaan palaan. Cupiditas avaa pakettinsa ja kankaasta paljastuu vihreä jalokivi, joka hohtaa. Kylen silmät pyöristyvät. Sillä aikaan tiskillä Argentum puhuu Aurumin kanssa ruokalistasta. - Mitä sinä haluat? Argentum kysyy Aurumilta. Vähän ajan listan tutkimuksen jälkeen Aurum tuo jotain esille. - Eikö lohikäärmeen liha ole laitonta laittaa ruuaksi? Aurum osoittaa yhtä kohtaa listasta. - Pitäisi, Argentum katsoo yllättyneenä listaan. - Jos vain tilataan päivänerikoinen? Aurum ehdottaa. - Selvä, Argentum sitoutuu ehdotukseen ja kutsuu tarjoilijan. - Mikä on päivänerikoinen? Aurum kysyy. - Lohikäärmeenrintaliha perunoiden kanssa, kastikkeella, tarjoilija kertoo. - Öööö... Voiko lohikäärmeenlihan vaihtaa, vaikka sian lihaan? Argentum kysyy. - Voi, tarjoilija sanoo ja kirjoittaa ylös, - Ruoka tulee puolen tunnin kuluttua. Aurumin ja Argentumin yllätyvät, tarjoilija lähtee. - Puoli tuntia on pitkä aika, tutkitaan paikkoja,

Argentum sanoo ja nousee ylös kävelläkseen ympäriinsä. Löydettyään vessat, joita ei oltu jaettu miesten ja naisten omiin osiin, kettiön oven ja oven omistajan asuntoon. Argentum löysi oven. - Mitähän tämän takana on? Argentum kysyi ja alkoi tutkimaan ovea. - Etkö voi vain yksinkertaisesti avata sitä? Aurum ihmetteli. Kun Aurum kohtasi Argentin kyllästyneen ilmeen hän avasi oven, joka johti ulos sivukadulle. He astuivat ulos ja katsoivat ympärilleen. Roskiksia ja roskia, jotka olisi voitu nostaa niihin. - No mennäänkö sisälle? Aurum kysyi pettyneenä vain sivukatuun. Argentum nyökkäsi. Kääntyessään takaisin majatalon sivuovelle, joku paiskasi oven kiinni. Heidän edessään oli ainakin kaksi metrinen mies, joka kaitsoi heitä pilkkaavalla hymyllä. Miehellä on mustat vaatteet ja oikealla puolella kaulaa verenpunainen tatuointi pentagrammista. - Kappas, keitä täällä on..., mies aloitti. Pian heidät oli piirretty, kolme oikealla ja vasemmalla, yksi takana ja edessä. - Tehdäänkö sopimus? Te annatte arvotavarat meille ja selviätte täältä elävänä, mies sanoin uhkaavasti. Hän tarkoittaa varmaan Aurumin ja Argentumin sukukoruja ja Toritos amulettia. Pojat lähestyivät toisiaan ja pudistivat päitään. - No. Siinä tapauksessa, mies alkoi lähestymään Aurumia ja Argentumia. Yhtäkkiä ylhäältä katolta putosi tumma varjo ja oli pian miehen ja poikien välissä. Varjo piteli jo miekkaansa miehen kurkulla. - Mitä, jos me tekisimme sopimuksen? varjo aloitti. Miehen ilme vakavoitui. - Lähtekää nyt ja selviätte täältä elävänä, varjo lopetti ja samalla lyhensi miekkaansa etäisyyttä miehen kurkulta. - Ha!..., mies naurahti vetäisi miekkansa esiin ja löi varjon miekan pois. Sen jälkeen muutkin hyökkäsivät tämän yhden mystisen henkilön kimppuun, joka seisoj vain paikoillaan. Varjon edessä oleva mies toi miekkaansa tämän kasvoille, mutta varjo torjuu sen ja alkaa itse hyökkäykseen. Toinen toisensa jälkeen miekat kilahtelevat. Yksi heistä on lyömässä miekkaansa kohti varjoa, mutta varjo menee hyökkääjän käden ali ja surmaa tämän takaa päin. Pian uusi miekka on tulossa kohti, mutta varjo väistää sen ja se osuu yhden roskiksen reunaan ja lävistää sen, miekka jää siihen kiinni. Niin varjo pääsee surmaamaan hänetkin. Nyt varjo yritetään takaa ja edestä. Takana oleva pääsee jotenkin varjoon kiinni ja yrittää pitää paikoillaan. Edessä oleva ajattelee hänen tilaisuuden tulleen ja hyökkään miekallaan, mutta varjo laittaa päänsä alas ja hyökkääjän miekka osuu toveriinsa näin kolmas saa surmansa. Samaan aikaan, kun edessä olevan hyökkääjän miekka on vielä tämän toverissaan näin varjo pääsee tappaamaan tämänkin helposti puukolla, aukaisten kurkun. - Hän on tappanut jo puolet heistä ihan yksin, Aurum kuiskaa veljelleen, mutta yksi piirittäjästä ottaa hänet kiinni ja asettaa teränsä tämän kurkulle. Sen huomattessaan varjo ottaa nopeasti viittansa alta pistoolin ja ampuu keskelle piirittäjän otsaa. Aurum pääsee vapaaksi ja siirtyy turvaan veljensä vierelle roskiksen taakse. Varjon oikealta puolelta yksi hyökkää hakaten miekansa ylhäältä päin, mutta varjo torjuu iskun vain nostamalla miekkansa. Hyökkääjä yllättyy kuinka vahva varjo onkaan. Varjo potkaisee hyökkääjän maahan. Samaan aikaan takaa päin hyökkää yksi ja varjo heittää miekkansa keskelle hyökkääjän rintaa ja samaan aikaan ampuu aiemmin maahan potkaistun hyökkääjän. Argentumin silmät pyöristyy. - Kaksi samaan aikaan! hän huomauttaa veljelleen. - Huomasin! Aurum vastaa. Se tatuoitu mies, pudottaa miekkansa ja lähtee pakoon. Yhtäkkiä sivuovi pamahtaa auki ja Cupiditas tulee ulos puoli juosten poikiensa luokse. - Oletteko kunnossa!? tämä kysyy Aurumilta ja Argentumilta. - Kyllä! Mutta, isä! Hän tappoin seitsemän miestä ihan yksin ja samalla pelasti meidät! Aurum kertoi. Cupiditas kääntyy katsomaan poikiensa pelastajaa. Varjo on selin vasten heitä. - Mitä voin antaa palkkioksi sinulle siitä, kun pelastit poikani? Cupiditas kysyy. Varjo kääntää päätään kohti heitä samaan aikaan vartiat tulevat paikalle. Varjon kasvot näkyvät nyt. Hän on nainen pitkällä mustilla hiuksilla ja kalpeilla kasvoilla. Hänellä on violetit silmät, joista toisen yli kulkee haalentunut arpi. - Palkkio siitä, minkä kuka tahansa olisi voinut tehdä? nainen kysyy leikkisellä äänellä. Vartijat ja Cupiditas

pyöristävät silmänsä. - Shadow! yksi vartioista huutaa ja loput vetävät miekkansa esiin, kun taas tämä Shadow laittaa miekkansa tuppeen ja alkaa juoksemaan pois. - Kuka on Shadow? Argentum kysyy isältään. - Hän on lainsuojaton, joka on karkotettu Taranatoksesta, Aurum kertoo. Cupiditas palaa takaisin sisälle, jotta vois vielä vaihtaa viimeiset sanat jutelemalleen miehelle, mutta huomaakin, että tämä on kadonnut. Hätäisesti Cupiditas alkaa etsimään jalokiveä taskustaan sitten pöydältä, sitten tajuttuaan, että mies on varastanut kiven, hän käskee osan vartioistaan etsimään tätä. Mutta miehet eivät palanneet, joten Cupiditas päätti palata laivalle. Laivalle päästyään hän huomaa, että se on juuri lähtenyt satamasta. Hän huomaa kuinka jotkut vilkuttavat hänelle kannelta. - Hei! Se on se mies sieltä majatalosta..... Ja onko tuo Shadow? Argentum huomaa. Cupiditaksen kasvoille laskeutuu raivo. - Se on muuten Eelen! Kyleksi luultu mies ottaa hattunsa pois ja heiluttaa sitä. Parin päivän päästä laivalla. - Mikä sinua oikein pidätteli..., Shadow? Eelen kysyy leikkimällä. - Jos vain sanot Eedes velikuomaseni, niin kuin aina, Shadow käskee. - Selvä, Eelen hymyilee siskolleen. - No? Saitko sen? Eedes utelee. Eelen ottaa taskustaan jalokiven, jonka varasti Sir Neiriltä ja ojentaa sen Eedekselle. Eedes laitta sen aurinkoa vasten ja tutkii sitä tarkasti. - Jep! Aito on, Eedes sanoo ja laittaa jalokiven taskuunsa. - Siis teitte kaiken tämän, ettekä edes tienneet oliko se aito? Kriselda ilmestyy kuin tyhjästä ja katsoo tuomitsevasti Eedeksen kasvon piirteitä. - Joskus vain pitää ottaa riskejä, Eedes sanoo ja kääntää katseensa kohti horisonttia. - Oletteko tutkineet laivan mahdollisista jäljityskivistä? Eelen kysyy Kriseldalta. - Kyllä. Moneen kertaan, hän vastaa ja Eelenen ilmeestä päätellen hän on tyytyväinen. - No? Minne aiotte mennä seuraavaksi? Kriselda katsoi suoraan Eedekseen. - Maahan, Eedes vastaa. Kriselda vastaa nyökkäyksellä. - Enään kaksi jäljellä, Eedes totesi ja otti jalokiven taskustaan, katsoakseen sitä viimeisen kerran. Sen jälkeen hän heitti sen mereen.